

“La crítica ecologista és imprescindible”

Margalida Rosselló és la consellera de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears, en representació dels Verds, un partit que, com ella mateixa explica, ha fet un aterratge difícil al poder, tant internament com externament, amb els companys del Pacte.

“La nostra presència assegura unes polítiques ambientals que mai no s’havien fet.”

És de veres que els Verds condicionen el Govern?

—És cert que d’0es del punt de vista dels Verds hi ha aspectes que no són allò que ens agradaria que fos. Però cal tenir present, és clar, que participam en un pacte general. Allò que feim dins el govern és allò que s’ha pactat, no allò que faríem si fóssim nosaltres sols.

—Com valora aquest any i mig?

—De forma positiva. La nostra presència al govern hi assegura, almanco, que es puguin posar en marxa polítiques ambientals que sempre havien estat absents dels governs conservadors. És obvi, i crec que ningú no ho pot negar, que la presència dels Verds dins el govern estira la corda cap a l’ecologisme.

—Sempre hi ha un emperò...

—Ens agradaria, és clar, de tenir molta més capacitat d’influir, des del punt de vista ecologista, tot el govern. Però aquest govern és resultat d’un pacte al qual ens hem d’atenir. Ara, no vull defugir allò que implícitament em planteja. Després d’un any i mig dins el govern hem fet coses, però ens en manquen moltíssimes més per fer.

—En què es nota la presència dels Verds al govern —per exemple en matèria hidrològica?

—Sobretot en el fet que ara hi ha política hídrica. Abans no n’hi havia gens. Nosaltres hem creat una estructura de gestió de l’aigua, adequada a les Illes Balears. Això era essencial. I mai no s’havia fet. Resultat d’aquesta avaluació global s’han fet passes inicials en múltiples actuacions con-

cretes: en la consecució de comptadors individuals, en una política destinada a no perdre tanta d’aigua com es perd per les xarxes de distribució, en el control dels aquífers, en la gestió de la demanda (estalvi domèstic, grans empreses, institucions...), en la millora de la depuració, en l’elaboració d’una llei d’aigua pròpia de les Illes Balears, etc. Per primera vegada es fa una política que abasta alhora tots els aspectes que afecten l’aigua. La cosa només ha començat, no podem dir que sigui feta, ni de lluny, però és que mai no s’havia fet res.

—Els Verds accepten ara les dessaladores que abans d’entrar al govern rebutjaven?

—Sempre hem defensat que són la darrera opció. No ens hi oposam, però creim que, abans, s’han de cercar solucions a llarg terme, i no a curt terme, com és la de les dessaladores. En un cas conjuntural com és l’enorme sequera d’ara, ja ens van bé les dessaladores, però a llarg terme hem de cercar solucions de veres, no de circumstàncies. L’aposta que fa el PP i el ministre Matas per les dessaladores no és una solució, és agreujar el problema, perquè incentiva el model de desenvolupament basat en un consum creixent. Des del PP s’ha fet demagògia sobre la manca de l’aigua per atacar els Verds i, amb els Verds, tot el govern del Pacte de Progrés.

—Un altre retret que els solen fer és que demanaven creixement urbanístic zero i ara accepten la gradualitat.

—El bessó de tot plegat és l’urbanisme, és cert. Si ara s’executassin tots

els plans urbanístics, la població a Mallorca podria arribar a quasi dos milions d'habitants. Això és una bogeria. Hem de fer contenció urbanística per disminuir aquests sòtils. El govern així ho entén. Hem de poder establir un sòtil de creixement poblacional. Això només es pot fer a còpia de la contenció urbanística. Ja hi hem fet passes, però ens en calen moltes més. I és això que feim.

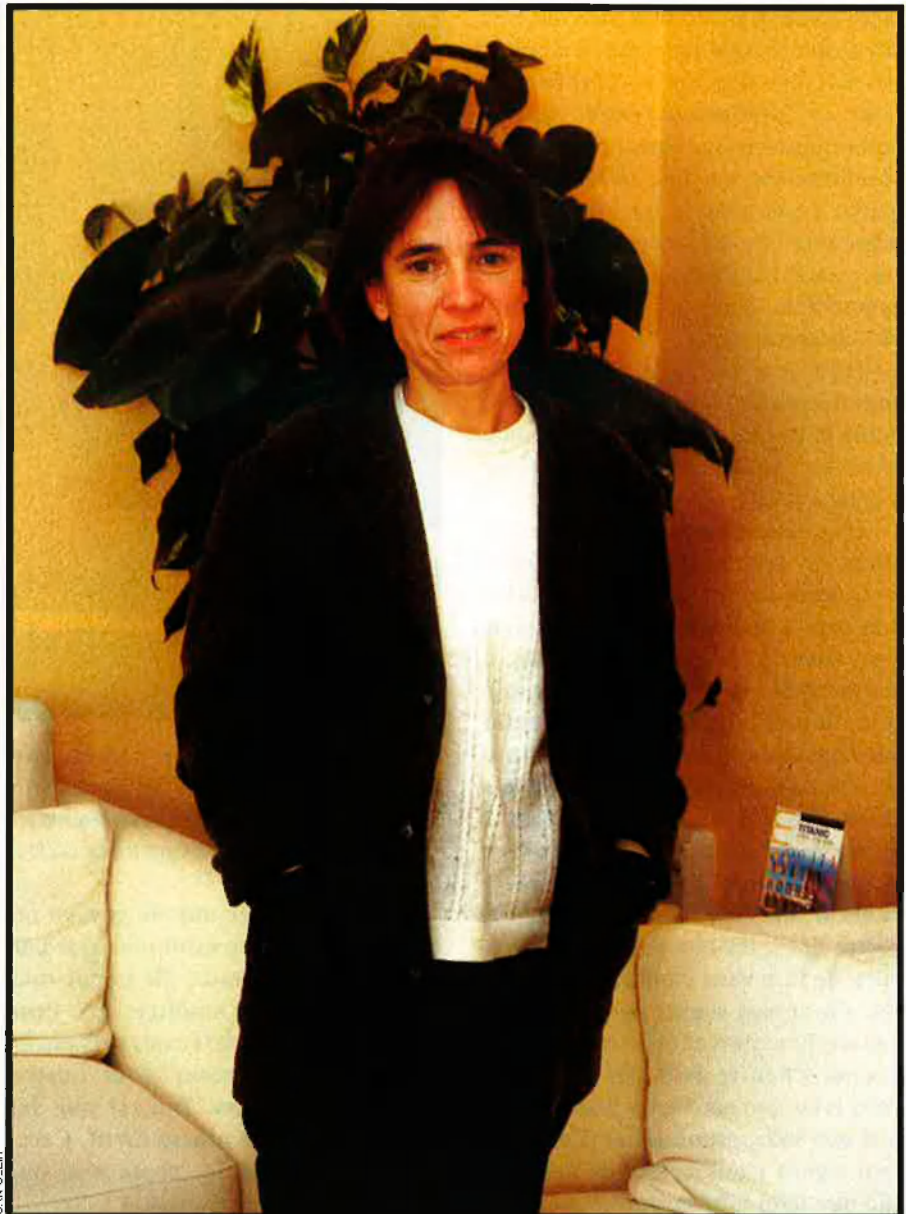
—Vostè demostra una moderació evident. Parla sempre de gradacions en l'actuació, d'anar passa a passa... Però l'ecologisme social, i en concret el GOB [l'organització ecologista balear], critica el govern precisament per manca de gosadia. Com l'afecten, una ecologista com vostè, aquestes crítiques?

—Les consider molt positives. És important que es faci feina en tots els àmbits. Un govern no pot canviar-ho tot. Pot fer, sí, moltes coses, però estic convençuda que és absolutament necessari que la societat civil vagi sempre més enllà, que demani actuacions més contundents, i que critiqui allò que fa l'administració. Només així anirem avançant. La crítica ecologista és necessària.

—Potser li agrada la crítica, però a vegades fa l'efecte que l'ecologisme social i l'ecologisme polític es van allunyant.

—Cada cosa ha d'ocupar el lloc que li toca. L'ecologisme social és una cosa, i el polític, els Verds, una altra, i encara una altra el govern i la presència que els ecologistes hi tenen. Si els Verds vèiem que allò que vam acordar en el Pacte de Progrés no es complia, aleshores actuaríem. Aquesta és la nostra responsabilitat política. Després, ja li ho he dit, tot allò que fa l'ecologisme social, com el GOB, no solament em sembla bé, sinó absolutament imprescindible.

—Fa l'efecte que els Verds van arribar al poder d'una forma tan sobtada (van passar de no tenir representació parlamentària per Mallorca a tenir una conselleria), que encara no han superat l'enfrontament entre els dos corrents interns, periòdicament anomenats "pragmàtics", entre els quals vostè, i "fonamentalistes". Seria correcta l'apreciació?

JOSAN CELIÀ

"El meu primer any de govern no ha estat gloriós. Ha estat dur per a mi i per als Verds. Ens hem hagut d'avesar a governar, i els altres s'han hagut d'avesar a la nostra forma de governar."

—És evident que la cosa no ha estat fàcil. La història és com és: teníem un diputat per Eivissa, però no per Mallorca ni Menorca —on ni tan solament existíem, ara ja sí—. Jo som dels Verds de Mallorca, i és cert que de no tenir representació hem passat al govern. Es una passa enorme, i no ens podem comparar amb els altres partits que tenen una estructura molt més forta i representació a totes les institucions. Això, evidentment, planteja problemes d'apaptació. D'una altra banda, jo no defuig la qualifica-

ció de radical. Per què no dir-ho? Els plantejaments que defensam són clars i més contundents que no els que defensen les altres forces polítiques. Per tant, la passa ha estat molt important. Que al si dels Verds hi ha posicions diverses, sensibilitats diferents...? Doncs, sí. Però, a mi, això em sembla que és molt positiu. No tots pensam igual. Però és que per a nosaltres aquesta riquesa de plantejaments és molt positiva i és una forma d'avançar. No defugim mai el diàleg ni el debat. Mai. Per a nosaltres,

ja ho dic, és una riquesa interna. Una altra cosa és que no sempre s'entengui així fora dels Verds. Li diré més: estar en permanent debat intern, replantejar-nos-ho constantment tot, absolutament tot, que tothom pugui opinar i que quan hi hagi diferències sobre una qüestió bàsica se sotmeti a vot..., això, al meu parer, té un nom: democràcia. Som un partit democràtic. Absolutament.

—Però just per aquest, diguem-ne assemblearisme, del qual fan gala els Verds, hi ha hagut topades amb els socis de govern. Se senten, els Verds, tractats d'igual a igual?

—De qualche manera el fet que nosaltres no tinguem una implantació territorial ampla, que siguem vistos més com a radicals, que no tinguem una vocació de grans majories..., doncs supòs que els resulta un poc xocant. Tenen la dificultat d'acceptar que algú tan minoritari com nosaltres els obligui a acceptar una determinada tendència, ecologista òbviament, a l'hora de fer política. Per tant, potser sí que hi ha, o hi ha hagut, una certa intenció de situar-nos, diríem, "al nostre lloc", fer-nos demostració pública de la nostra condició minoritària. En aquest sentit, per ventura sí que ens han marcat més tots els altres que no s'han marcat ells entre ells. Però crec que els Verds hem demostrat que som responsables d'allò que hem signat i que creim de veres en allò que feim i defensam.

—S'ha sentit mai menystenguda dins el govern?

JOAN CELIS

"Dintre el Govern m'hi he sentit... diferent."

—[riu]... Jo diria que més que menystenguda..., m'hi he sentit [riu més fort]... diferent. Deixem-ho així.

—Com s'avalua vostè mateixa com a consellera?

—El meu primer any de govern no ha estat gloriós. Ha estat molt dur per a mi i per als Verds. Hi hagut una dificultat mútua: nosaltres ens hem hagut d'avesar a governar, i els altres s'han hagut d'avesar a la nostra forma de governar. Dur, sí que ho ha estat, però ens n'hem sortit. Crec, sincerament, que les coses ara van bé.

—Quantes vegades ha pensat a dimitir aquest primer any?

—[riu] Són tantes que més val que no en digui res. Però com que sempre he tengut el suport del meu partit, dels Verds, mai no ha passat de ser un pensament fugaç.

—Hi ha hagut moments en què en els ambients político-periodístics es donava per segur que seria destituïda. Ho creia possible?

—[torna a riure] Com que cada dia sortia a la premsa, doncs, és clar que m'ho creia. Ara, jo veig molt clara una cosa: jo som la consellera de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears, del qual és el president Francesc Antich, que és qui m'ha nomenat i qui em pot destituir. Pels Verds el president sempre serà reconegut com a tal, i mai no farem res que n'impliqui una desautorització. Dit això, també he de ser clara en un altre aspecte: jo som la consellera de Medi Ambient, i el president és el president, d'acord amb un pacte polític del qual els Verds formen part, ni que sigui petita. D'una altra banda, jo vaig ser nomenada pel president perquè els Verds, d'acord amb el Pacte, així podien proposar-li-ho. Per tant, per ordre d'importància, per mi el fet principal és el suport dels Verds, i després, el suport dels Verds al Pacte. El president, que òbviament podria destituir-me quan ho consideràs oportú, i tots els altres partits, han de veure clar, i crec que tots ho veuen així, que això és un pacte entre partits.

Miquel Payeras

CONSOLAT DE MAR

LA SOLUCIÓ PER A LES ESCOLES DE MÚSICA

CONSULTEU LES NOSTRES
OFERTES DE NADAL

C/ Mig, 6 • 46180 - BENAGUASIL (València)
Tlf: 34 96 273 73 75 • email: consolat@teleline.es